

Güvercinler

— elif-ayvaz · 07 Eylül 2010

Şu an çarşıda bir otobüsteyim. Beş dakikalık bir mola verdi. Çay molası... Bekliyoruz. İçeride bir uğultu var. Ne uğultusu? İnsan uğultusu. İçeride insanlar konuşuyor.

Bu otobüs duraklarının yanında büyük bir balık hali var. Bir sürü balık çeşidi. Balıkçılar bağıyor:

- Balık var!
- Gel ağabeycim gel! Ballığa gel!
- Hey yavrum hey! Derya kuzusu bunlar!
- Hamsiii! Hamsiii! Akşam indirimli bunlar!
- Haydi kalmasın!

Yaşlı bir kadın geliyor. Şöyle bir bakıyor balıklara alıcı misali. Hamsiyi göstererek:

- Evladım kaçta bunlar?
- Bin beş yüz teyze...
- Aaa! Üstüme iyilik sağlık. Nerden teyzen oluyorum ben senin? Edepsize bak!
- Kızma hanım abla! Lafın gelişi söyledim.
- Lafın gelişi söylemişmiş. Hadi, hadi çok konuşmada bir kilo veriver şuradan.
- Tamam hanım abla, hemen abla.

Hemen tartıyor balıkları. Yılların verdiği çabuklukla koyuyor poşete. Yaşlı kadın poşeti aldıktan sonra yavaş yavaş evinin yolunu tutuyor.

Gökyüzünde uçuşan birkaç güvercin var. Halin üzerinde dönüp duruyorlar. Aç oldukları belli. Uçuyorlar ağabey bize de balık ver dercesine...

Otobüs hareket ediyor.

Elif Ayvaz

2004